

Elegia In Solennitatem Nuptiarum Doctissimi, Ornatissimi, Dignissimique
I. U. Candidati, Dn. Caspari Ludwigeri, Clarissimi V. Dn. Caspari
ÖLudwigeri, relictæ F. Avunculi colendi, Et ... Virginis Helenæ, Dn.
Bartholomæi Seiffardi relictæ F. Sponsæ: Celebratarvm Halæ Saxonum
I.I X. Kl. M. Xbr. An. 1601. Script6a A Carolo D. C. F. Steinbachio

Halæ Saxonum

P 2° 00143 (01,191)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007964

urn:nbn:de:urmel-94c05fd9-8490-4fb2-a57b-109d1219d37a3-000073358

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

191

E L E G I A
IN SOLENNI TATEM NVPTIARVM

DOCTISSIMI, ORNATISSIMI, DIGNISSIMIQUE I. V.

CANDIDATI, DN. CASPARI LVDVVIGERI, CLARISSIMI V. DN.

Caspari Ludvvigeri, relictæ F. Avunculæ suæ colendæ,

S P O N S I,

ET

PVDICISS. LECTISSIMÆQUE VIRGINIS HELENÆ, DN. BARTHO-

lomæi Sciffardi relictæ F. Sponsæ;

CELEBRATARVM

Halæ Saxoniæ II X. KL. Mæ. Xbr. An. 1601.

S C R I P T A

A Carolo D. C. F. Steinbachio.

Nuper in Elysiis celi sub vertice campis
Exspaciabatur cum Themide alma Venus.

Has comitabantur pede non remorata secuta,
Et Charites Venerem, Pieridesq; Themis.

Ecce repentinus pertingit ad athera clangor,
Implenturq; novis celica tecta sonis.

Perfundi insueto superum gens incluta plausu,
Mirari argutas mente stupente tubas:

Mittere Atlantæam spaciola ad mœnia prolem,
Laticiamq; avido discere corde novam.

Parva mora est, alas pedibus mox sumit elurneis,
Defiliis es celeri mœnia ad alta gradat.

Vix ubi iter rapidis iam gressibus absolvisset,
Et petere magni pulcræ theatra soli:

Marmorea appropinquas templi laquearia, Sponse,
Atq; sacrum laus connubiale parat.

Hac ubi Manalius fieri sic viderat Hermes,
Atq; avida festos hauserat aure sonos:

Rursum iter ingreditur, celi es penetratibus adstat,
Caussam leticia nunciat es subita.

Mirantur superi; mirantur, es exultantes
Adplaudunt thalamo Dig; Deaq; novo.

Lis gravis exoritur de te, Sponse optime: dicis
Te Venus alma suum, Te Themis alma suum.

Alma Venus, Meus est, inquit; mihi vœdico totum.
Nec Veneri hoc alter gratior esse potest.

Nuper enim vita sociam despondimus illi,
Coniunctosq; uno iussimus esse toro.

Alma Themis, Meus est, inquit; mihi vendico totum.
Nec Themidi hoc alter gratior esse potest.

Semper enim nostri sinuosa volumina liris
Nocte dieq; illi voluere, cura fuit.

Adstant Idalia Charitum sacra Numina Divæ,
Pieridum Themidi turba novena favet.

Arbiter eligitur Musarum præses pollo,
Iurgat ut arbitrio sisteret ipse suo.

Phœbus ad hæc subito, palma victricis utriq;
Attribuens iusta præmia lance, refert:

Non nostrum, inter vos tantas componere lites:
Sit Venus alma, tuus; si, Themis alma, tuus.

Sit Venus alma, tuus, proprius tibi corpore corpus,
Alma Venus, soli serviat omne tibi.

Nam quoniam socium connectis corpore corpus,
Corporis ille tibi iure refertur honos.

Sit, Themis alma, tuus, proprius tibi pectore pectus,
Alma Themis, soli serviat omne tibi.

Nam, pectus iuris quia cognitione replesti,
Pectoris ille tibi iure refertur bandos.

Sic ait. Ergo novum sibi vendicat utraq; sponsum:
ipsa Venus corpus, pectus at ipsa Themis.

Letantur Charites, sponsis gratantur, es optant
Unanimes thalamo prospera fata novo.

Pierides, digitis pulsantes plectra tenellis,
Voce sacrum fundunt mellifluente melos.

O gressus faustum te! o terq; quaterq; beatum.
Cui faver ipsa Themis quem beat ipsa Venus.

Ecquis enim neget hunc, vel Momo ludice, faustum,
Irrorat succo quem Themis ipsa sacco?

Ecquis enim neget hunc, te ludice, Mome, beatum,
Cui vita sociam deligit ipsa Venus?

Ergo tuam vero sponsam complectere amore,
Quam tibi fatali junxit amore Venus.

Ergo tuum vero sponsum complectere amore,
Quem tibi fatali iunxit amore Themis.

Casparulosq; videns multos, bone Sponse, Nepotes,
Faustus Nestoreos vive valeq; dies.

Hellenulasq; videns multas, Sponsa optima, Neptes,
Fausta Sibyllinas vive valeq; dies.

Halæ Saxoniæ Typis Pauli Græberi.